

W., dnia 24 września 2018 r.

Sygn. akt: OSD 49/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 24 września 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. J. D.

Sędziowie: r. pr. A. J. (sprawozdawca)

r. pr. E. Z.

Protokolant: r. pr. K. J.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. M. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2018r., sprawy przeciwko radcy prawnemu W. S. (PESEL (...)), obwinionemu o to, że:

I.

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 20 kwietnia 2015 r. do 30 października 2017 r. (...), przyjąwszy zlecenie na prowadzenie sprawy P. J. przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie i zadośćuczynienie, na żądanie klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielał nieprawdziwych informacji o tym, że złożył w sądzie pozew i wyznaczane były terminy rozpraw, podczas gdy zdarzenia te nie miały miejsca, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

II.

w okresie od 20 kwietnia 2015 r. do 30 października 2017 r. (...) rezygnując z prowadzenia sprawy P. J. przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie i zadośćuczynienie, nie uczynił tego w takim czasie, by klient dla ochrony swoich interesów mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby, bowiem nie wszczął procesu sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu, skutkiem czego doszło do przedawnienia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

III.

w okresie od 8 listopada 2017 r. do dnia 16 kwietnia 2018 r. (...) nie wydał na żądanie klienta P. J. pieniędzy w kwocie 1.985,00 zł, to jest kwoty 1.968,00 zł z tytułu pobranego wcześniej wynagrodzenia za prowadzenie sprawy przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie i odszkodowanie oraz kwoty 17 zł pobranej na rzecz należnej od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa opłaty skarbowej, do zwrotu których był zobowiązany, gdyż do daty zakończenia współpracy i zgłoszenia przez klienta żądania zwrotu należności nie wykonał zleconych mu przez klienta w tej sprawie czynności, w tym w pierwszej kolejności – nie wszczął postępowania sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu celem dochodzenia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 k.k.

ORZEKA

1.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i w związku z tym na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 4.000 zł (słownie: cztery tysiące złotych)

2.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II i określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i w związku z tym na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas jednego roku oraz orzeka zakaz wykonywania patronatu na czas 1 roku (jednego roku)

3.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III i określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 k.k. i za to podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas dwóch lat oraz orzeka zakazu wykonywania patronatu na czas 2 lata (dwóch lat).

4.

Na podstawie art. 65¹ ust 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870) za czyny opisane w pkt 2 i 3 wymierza obwinionemu karę łączną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 2 lat (dwóch lat) oraz zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat (dwóch lat).

5.

Kosztami postępowania w kwocie 1.600,00 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset złotych) obciąża r.pr. W. S..

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) dnia 03.08.2018 r. skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu W. S. zamieszkałemu w R. przy ul. (...), o to, że:

I. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 20 kwietnia 2015 r. do 30 października 2017 r. (...), przyjąwszy zlecenie na prowadzenia sprawy P. J. przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie i zadośćuczynienie, na żądanie klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielał nieprawdziwych informacji o tym, że złożył w sądzie pozew i wyznaczane były terminy rozpraw, podczas gdy zdarzenia te nie miały miejsca, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

II. w okresie od 20 kwietnia 2015 r. do 30 października 2017 r. (...) rezygnując z prowadzenia sprawy P. J. przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie i zadośćuczynienie, nie uczynił tego w takim czasie, by klient dla ochrony swoich interesów mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby, bowiem nie wszczął procesu sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu, skutkiem czego doszło do przedawnienia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

III.

w okresie od 8 listopada 2017 r. do dnia 16 kwietnia 2018 r. (...) nie wydał na żądanie klienta P. J. pieniędzy w kwocie 1.985,00 zł, to jest kwoty 1.968,00 zł z tytułu pobranego wcześniej wynagrodzenia za prowadzenie sprawy przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie i odszkodowanie oraz kwoty 17 zł pobranej na rzecz należnej od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa opłaty skarbowej, do zwrotu których był zobowiązany, gdyż do daty zakończenia współpracy i zgłoszenia przez klienta żądania zwrotu należności nie wykonał zleconych mu przez klienta w tej sprawie czynności, w tym w pierwszej kolejności – nie wszczął postępowania sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu celem dochodzenia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 k.k.

Obwiniony nie pojął obrony i mimo prawidłowego zawiadomienia o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym i zarzutach stawianych mu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) nie stawiał się na przesłuchanie. Nie odniósł się też do doręzonego mu na wezwanie wniosku Zastępcy Rzecznika

Dyscyplinarnego (...) o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego ani nie pojawił się na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) (...) w dniu 24 września 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 20 kwietnia 2015 r. r.pr. W. S. działając w imieniu Kancelarii Radców Prawnych (...) Spółka Partnerska z/s (...), zawarł z P. J. umowę, na podstawie której radca prawny zobowiązał się w imieniu reprezentowanej kancelarii do prowadzenia sprawy przeciwko Skarbowi Państwa o zapłatę kwoty 100.000,00 zł tytułem odszkodowania. Strony ustaliły wynagrodzenie radcy prawnego na kwotę 7200,- zł plus VAT, z czego kwota 1600 zł plus VAT płatna była w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy, zaś kwota 5600 zł plus VAT po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Dnia 20 kwietnia 2015 r. P. J. udzielił też radcy prawnemu W. S. pełnomocnictwa (podpisał dokument pełnomocnictwa, który otrzymał od obwinionego) do prowadzenia sprawy przeciwko Skarbowi Państwa. Na jego podstawie W. S. miał w imieniu tego klienta dochodzić przeciwko Skarbowi Państwa w postępowaniu sądowym poprzez wszystkie instancje i w postępowaniu egzekucyjnym roszczenia o zadośćuczynienie i odszkodowanie.

Dowód: umowa zlecenia z dn. 20.04.2015 r. k. 7-8,

pełnomocnictwo z dn. 20.04.2015 r. k. 9,

zeznania pokrzywdzonego P. J. k. 34-35

R.pr. W. S. wystawił dnia 01.05.2015 r. fakturę na kwotę 1.968,00 zł brutto z tytułu wynagrodzenia za obsługę prawną należnego na podstawie umowy z dnia 20.04.2015 r. P. J. należność z tej faktury oraz kwotę 17 zł na rzecz należnej od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa opłaty skarbowej, to jest w sumie kwotę 1.985,00 zł, zapłacił na rzecz W. S. dnia 04.05.2015 r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z dn. 01.05.2015 r. k. 10,

pismo pokrzywdzonego z dn. 16.04.2018 r., potwierdzenie przelewu z dn. 04.05.2015 r.

k. 37-38

W okresie od 20 kwietnia 2015 r. – po zawarciu umowy na obsługę prawną radca prawny W. S., odpowiadając na zapytania P. J. o stan sprawy, informował, że złożył przeciwko Skarbowi Państwa pozew o zapłatę i o dalszym toku tej sprawy, to jest – że wyznaczane były terminy rozpraw sądowych.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego P. J. k. 34-35,

korespondencja sms k. 11-27

Dnia 24 października 2017 r. P. J. zażądał od radcy prawnego W. S. wydania obiecanych wcześniej dokumentów sprawy. W dniu 30 października 2017 r. P. J. udał się do biura informacji Sądu Okręgowego (...), gdzie pracownik sądu po dokonaniu sprawdzenia w portalu informacyjnym zawierającym dane o sprawach z obszaru właściwości tego sądu, poinformował go, że nie widnieje w nim żadna sprawa cywilna o zapłatę z jego powództwa. W dniu 30 października 2017 r. P. J. wysłał do r.pr. W. S. wiadomość sms, że był w sądzie na P. i że w systemie sądu poza sprawą karną, którą miał, nie została w nim odnaleziona żadna inna, jak też – że aktualnie zamierza udać się do sądu (...), aby tam zasięgnąć informacji o sprawach ze swoim udziałem. W tym dniu, po tej wiadomości, radca prawny W. S. zadzwonił do P. J. i przyznał, że nie złożył w imieniu P. J. żadnego pozwu o zapłatę przeciwko Skarbowi Państwa. Dnia 2 listopada 2017 r. r.pr. W. S. złożył pisemne oświadczenie, że pomimo przyjęcia zlecenia na prowadzenie na rzecz P. J. sprawy przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie i odszkodowanie, sprawa nie została poprowadzona, a zlecenie nie zostało wykonane.

Dowód: sms P. J. do r.pr. W. S. z dn. 24.10.2017 r. k. 25,

sms P. J. do r.pr. W. S. z dn. 30.10.2017 r. k. 26, oświadczenie r.pr. W. S. z dn. 02.11.2017 r. k. 28,

zeznania pokrzywdzonego P. J. k. 34-35

Radca prawny W. S. otrzymał dnia 8 listopada 2017 r. żądanie P. J. ponagląjące o zwrot otrzymanego wcześniej wynagrodzenia, pokrzywdzony zapytywał w przesłanej radcy prawnemu wiadomości sms, czy długo ma jeszcze czekać na przelew od niego. R.pr. W. S. odpowiedział, że oczekuje na wpływ środków i że wynagrodzenie zostanie na pewno rozliczone w obecnym tygodniu. W dniu 16 kwietnia 2018 r. zwrotu pieniędzy od r.pr. W. S. jeszcze nie było.

Dowód: korespondencja sms P. J. do r.pr. W. S. i r.pr. W. S. do P. J. z dn. 08.11.2017 r. k. 26-27,

zeznania pokrzywdzonego P. J. k. 34-35,

pismo pokrzywdzonego z dn. 16.04.2018 r. k. 37-38

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na uwzględnienie.

W świetle zebranych w sprawie dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych, popełnienie przez radcę prawnego W. S. wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postępowanie obwinionego przy świadczeniu pomocy prawnej na rzecz P. J., naruszało obowiązujące zasady etyki zawodowej radcy prawnego, a w szczególności obowiązek rzetelności, uczciwości i sumienności przy wykonywaniu czynności zawodowych, kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, informowania go o podejmowanych w sprawie czynnościach i ich wyniku oraz rzetelności w rozliczeniach z klientem.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał radcę prawnego W. S.:

- za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i wymierzył karę pieniężną w wysokości 4 000 zł

- za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i wymierzył karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas 1 roku oraz orzekł zakaz wykonywania patronatu na czas 1 roku,

- za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 k.k. i wymierzył karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas 2 lat oraz orzekł zakaz wykonywania patronatu na czas 2 lat.

Na podstawie art. 65 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (...) (...) wymierzył obwinionemu karę łączną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okre 2 lat oraz zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w kwocie 1 600 zł obciążono obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).

Od niniejszego orzeczenia służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem (...) (...) w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.